

»I Junigrundlovens Aand!«

Ak ja! Der var en Tid, hvor Dansk Kvindesamfund ogsaa hengav sig til politiske Drømmerier om, at nu skulde der gaas frem i Junigrundlovens Aand, — at nu vilde de Mænd, som havde skrevet Junigrundloven paa deres Fane, ogsaa i den Henseende lade sig inspirere af Junigrundlovens Aand, at de gjorde hele Landets fremtidige Vælgerkorps medansvarligt for den Forfatning, under hvilken dets Mænd og Kvinder som Vælgere eller folkevalgte skulde virke. Og hvor kunde vi tro andet efter det Forslag til Grundlovsendring, som Regeringen i 2 Rigsdagsamlinger havde indbragt, — hvor kunde vi ane, at Junigrundlovens Aand saa hurtig skulde gaa af dens svorne Tilhængere!

Thi dette skal huskes, og dette skal understreges, nu, hvor der raabes snart i alle Gader med Junigrundlovens Aand, selv i Landets konservative Presse, — at samme Aand tillod ikke Mændene af det gamle System at skrive Forfatningslovene for Mændene af det nye; men den slog den grundlovgivende Rigsforsamlings Døre op paa vid Gab for Fremtidens *hele* Vælgerhær, idet den lod en Folkerepræsentation, valgt paa den almindelige Valgrets videste Basis, skrive Danmarks Riges Grundlov. »Tilliden sad dengang til Højbords i gamle Danmark«, som Madsen-Mygdal skriver i sine »Politiske Oplevelser«. Men hvor er Tilliden nu, naar Regeringen bøjer sig for Modstandernes Krav om en samlet Grundlovsendring og berøver Kvinderne den Udsigt, man bød os ifjor, til at blive medvirkende ved den store Forfatningsreform?

Nej, man tale saa sagte om Junigrundlovens Aand i disse Dage, — man tale saa sagte om den almindelige Valgrets Triumf i det foreliggende Forslag. Den Forfatning, Mændene nu belaver sig paa at skrive for Fremtidens mandlige og kvindelige Vælgere, den er ikke udgaaet af den

almindelige Valgret; thi lige og almindelig Valgret i vore Dage betyder ikke Mænds Valgret alene, men Mænds og Kvinders Valgret paa lige Fod. Dette vilde Junigrundlovens Mænd have forstaaet, om Kvinders politiske Valgret dengang havde været det almindelig anerkendte Krav, som den nu er; og de vilde have handlet derefter.

Da Dansk Kvindesamfund indgav til Regering og Rigsdag sin Koldingresolution som en Opfordring til Regeringspartiet om ikke at svinge Kvinders Medbestemmelsesret ved Forfatningens Omdannelse, da handlede vi i Junigrundlovens Aand, og i den Aand vil vi ogsaa handle den Dag, hvor vi maaske vender os mod den af Mændene alene reviderede og omskabte Forfatning og fornægter den som et Overgreb paa den almindelige Valgrets Princip. Thi det var ikke os, som led et Nederlag d. 23. Okt. iaar, da Regeringen forelagde et Forslag, der udelukkede Kvinderne som Grundlovsgivere, men det var den almindelige Valgrets Princip, som krænkedes i Kvinderne.

For Øjeblikket agter Dansk Kvindesamfund intet at foretage i denne Sag. Man har ikke ønsket vor Medvirkning, — man skal slippe derfor. Dette Forslag skal Mændene have Lov til at beholde ganske for dem selv. Den Forfatning, de nu enes om, skal faa Lov at gaa over i Historien som Mændenes Forfatning. Vi vil ikke ved nogen Anmodning eller noget yderligere Andragende berøve dem hverken Æren eller Ansaret for den.

Vi havde ønsket at dele begge med dem, — man gav os kun Retten til at tie, og den vil vi foreløbig benytte os af.

Gyrithe Lemche.